

Sygn. akt IX Ka 312/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2015 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Jan Kocek

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Misztal

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Renaty Orłowskiej

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2015 roku

sprawy **T. P.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jędrzejowie

z dnia 7 listopada 2014 roku sygn. akt II K 474/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt I w ten sposób, że eliminuje z opisu czynu sformułowanie „będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jędrzejowie z 20 lipca 2012 roku sygn. akt II K 360/12 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości”,

a sformułowanie „pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) po drodze publicznej” zastępuje zwrotem „pojazd mechaniczny w ruchu lądowym” i czyn ten kwalifikuje jako przestępstwo z art. 178a § 1 kk i ten przepis uznaje za podstawę wymiaru kary w miejsce kwalifikacji i wymiaru kary określonych w art. 178a § 4 kk;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 15 i 16 czerwca 2014 roku, przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równy dwóm stawkom dziennym grzywny i ustala, że orzeczona przez Sąd Rejonowy kara grzywny została wykonana do wysokości czterech stawek;

IV. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn.akt IX Ka 312/15

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Jędrzejowie oskarżył T. P. o to, że w dniu 14 czerwca 2014 roku w miejscowości S., gm. Sobków, woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki R. (...) o nr. Rej. (...) będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jędrzejowie z dnia 20 lipca 2012 roku, sygn. Akt. II K 360/12 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości., tj. o przestępstwo z art. 178a §4 Kk.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie wyrokiem z dnia 7 listopada 2014 roku uznał oskarżonego T. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 178a §4 Kk i za to na podstawie tegoż artykułu wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 § 1,2 Kk i art. 70 §1 pkt 1 Kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata

Na podstawie art. 71 § 1 Kk i art. 33 § 1 i § 3 Kk wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych każda.

Na podstawie art. 73 § 1 Kk oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

Na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 Kk zobowiązał oskarżonego do powstrzymywania się od spożywania alkoholu.

Na podstawie art. 42 § 2 Kk w zw. z art. 43 § 1 Kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat.

Na podstawie art. 49 § 2 Kk zasądził od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 300 (trzystu) złotych.

Na podstawie art. 627 Kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 622,70 (sześćset dwadzieścia dwa złote siedemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 200 (dwieście) tytułem opłaty.

Prokurator Rejonowy w Jędrzejowie na podstawie art.425 Kpk i art. 444 Kpk zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia na niekorzyść oskarżonego i powołując się na przepisy art. 438 pkt. 1,2 i 4 Kpk wyrokowi temu zarzucił:

I. Rażąco niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu T. P. w stosunku do wysokiego stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu przestępstwa z art. 178a §4 Kk polegającą na wymierzeniu temu oskarżonemu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, na skutek niedostatecznego uwzględnienia wysokiego stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu, stworzenia znacznego zagrożenia dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym oraz nagminności tego rodzaju przestępstw, co sprawia, że orzeczona przez Sąd I Instancji kara pozbawienia wolności nie spełni swej roli w zakresie prewencji szczególnej oraz pozbawiona jest waloru społecznego oddziaływania

II. Obrazę przepisu prawa materialnego, a to art. 63 § 1 Kk poprzez nie zaliczenie na poczet orzeczonej wobec oskarżonego T. P. kary okresu rzeczywistego pozbawienia wolności od 15 czerwca 2014 roku do 16 czerwca 2014 roku

III. Obrazę przepisów postępowania, mogącą mieć wpływa na treść orzeczenia, a mianowicie art. 413 § 2 pkt 4 Kpk poprzez błędne przytoczenie opisu czynu w części wstępnej wyroku, którego popełnienie oskarżyciel zarzucił oskarżonemu, polegające na wskazaniu, że oskarżony „ prowadził pojazd marki R. (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej”, podczas gdy w rzeczywistości oskarżyciel w akcie oskarżenia oskarżył T. P.- zgodnie z treścią art. 178a §4 Kk - o prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości „w ruchu lądowym”.

Podnosząc te zarzuty w oparciu o przepis art. 437 § 1 i 2 Kpk Prokurator Rejonowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

1. Wylimitowanie z zaskarżonego wyroku rozstrzygnięć odnoszących się do warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego T. P.,
2. Zaliczenie oskarżonemu T. P. na poczet orzeczonej kary okresu rzeczywistego pozbawienia wolności od 15 czerwca 2014 r. do 16 czerwca 2014 roku.

3. Przyjęcie, że oskarżony T. P. prowadził pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości w „w ruchu lądowym”.

Sąd Okręgowy w Kielcach zważył, co następuje:

Apelacja Prokuratora w części okazała się zasadna i doprowadziła do zmiany zaskarżonego wyroku.

Wyrok Sądu Rejonowego został zmieniony poprzez wyeliminowanie z opisu czynu sformułowanie „będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jędrzejowie z dnia 20 lipca 2012 roku sygn. Akt. II K 360/12 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości”, a sformułowanie „pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) po drodze publicznej” zastąpiony został zwrotem „pojazd mechaniczny w ruchu lądowym” i czyn zakwalifikowany jako przestępstwo z art. 178a § 1 i tym samym przepis ten uznano za podstawę wymiaru kary w miejsce kwalifikacji i wymiaru kary określonych w art. 178a § 4 Kk.

Potrzeba zmiany kwalifikacji czynu wynikała z nowelizacji przepisów Kodeksu Karnego tj. przepisów dotyczących terminów zatarcia skazania. W szczególności należało bowiem zauważyć, że Ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. późn. 396) zmieniono między innymi art. 107 § 4, mający znaczenie w przedmiotowej sprawie. Zmieniono przepisy dotyczące terminu, który musi upłynąć, by doszło do zatarcia skazania. Przyjęto, że w razie uprzedniego skazania na karę grzywny zatarcie skazania następuje z mocy prawa z upływem roku od wykonania lub darowania kary albo od przedawnienia jej wykonania.

T. P. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jędrzejowie z dnia 20 lipca 2012 roku, sygn. Akt. II K 360/12 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości został skazany na 50 stawek grzywny po 20 zł każda, 1 rok zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz 300 zł świadczenia pieniężnego zna cele społeczne. Zgodnie z informacją otrzymaną z Krajowego Rejestru Karnego z dnia 15.06.2014 roku karę grzywny wykonano dnia 18 września 2012 roku, natomiast świadczenie pieniężne wykonano dnia 9 października 2012 roku. Zatem zgodnie z obowiązującymi przepisami zatarcie skazania nastąpiło z upływem roku od wykonania powyższej kary i środków karnych, czyli w dniu 9 października 2013 roku. Tym samym, oskarżony popełniając czyn zabroniony zarzucany aktem oskarżenia dnia 14 czerwca 2014 roku, nie mógł być traktowany jako wcześniej karany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości, a zatem nie wypełnił jednego ze znamion określonych w art. 178a § 4 Kk tj. prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości po uprzednim skazaniu prawomocnym skazaniu wyrokiem za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Dlatego też zasadna była zmiana kwalifikacji czynu z 178a § 4 Kk w kierunku art. 178a § 1 k i uznanie za podstawę wymiaru kary art. 178a § 1.

Zasadne jest również podniesienie zarzutu naruszenia przepisów postępowania poprzez błędne przytoczenie opisu czynu w części wstępnej

wyroku, którego popełnienie oskarżyciel zarzucił oskarżonemu, polegające na wskazaniu, że oskarżony „prowadził pojazd marki R. (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej”, podczas gdy w rzeczywistości oskarżyciel w akcie oskarżenia oskarżył T. P. - zgodnie z treścią art. 178a Kk - o prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości „w ruchu lądowym”. Oskarżyciel publiczny w akcie oskarżenia właściwie posługiwał się wyrażeniami ustawowymi opisującymi czyn. Zupełnie niezrozumiałe zatem było zastąpienie przez Sąd Rejonowy ustawowych określeń opisujących czyn innymi.

Co prawda Sąd Najwyższy podziela pogląd wyrażony już niejednokrotnie wcześniej (por. postanowienie z dnia 7 lutego 2012 r. III KK 227/11), zgodnie z którym dla przypisania znamion konkretnego przestępstwa nie jest niezbędne powtórzenie wyrażenia zastosowanego przez ustawodawcę w jego opisie zamieszczonym w przepisie karnym. Zasadnicze znaczenie ma natomiast użycie takich określeń zachowania sprawcy czynu zabronionego, które jednoznacznie wypełniają treść elementów składających się na jego ustawową postać.

Jednakże jeżeli w opisie czynu zabronionego Prokurator zastosował wyrażenia ustawowe takich także należało użyć w wyroku Sądu.

W związku ze zmianą kwalifikacji czynu chybiony jest zarzut Prokuratora Rejonowego co do rażącej niewspółmierności kary wymierzonej oskarżonemu T. P. w stosunku do wysokiego stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu przestępstwa. Podstawę wymiaru kary stanowi bowiem art. 178a § 1, a więc wymierzenie kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania byłoby karą niewspółmiernie surową w stosunku do społecznej szkodliwości czynu.

Sąd również zaliczył oskarżonemu T. P. na poczet orzeczonej kary grzywny okresu rzeczywistego pozbawienia wolności od 15 czerwca 2014 r. do 16 czerwca 2014 roku przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równy dwóm stawkom dziennym grzywny i ustalił, że orzeczona przez Sąd Rejonowy kara grzywny została wykonana do wysokości czterech stawek.

W związku z uznaniem części zarzutów apelacji Prokuratora Rejonowego i zmiany przepisów prawa, Sąd na podstawie art. 437 § 1 Kpk zmienił zaskarżony wyrok we wskazanej części, utrzymując w mocy orzeczenie jako słuszne w pozostałym zakresie.

Trudna sytuacja materialna oskarżonego uzasadniała zwolnienie go od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, zgodnie z art. 634 kpk art. 626 & 1 Kpk i art. 17. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 o opłatach w sprawach karnych.